

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 187.103 van 15 oktober 2008
in de zaak A. 189.939/XII-5578.**

In zake : de CVOA VOLKHUIS,
die woonplaats kiest bij
advocaat F. Hellemans,
kantoor houdende te Kontich,
Mechelsesteenweg 336

tegen :

1. de GEMEENTE KONTICH,
2. de BURGEMEESTER VAN DE GEMEENTE KONTICH,
die woonplaats kiezen bij
advocaat J. Deridder,
kantoor houdende te Antwerpen,
Mechelsesteenweg 210 A.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de CVOA Volkshuis op 8 oktober 2008 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 2 oktober 2008 van de burgemeester van de gemeente Kontich waarbij de drankgelegenheid “Het Volkshuis”, aan de Mechelsesteenweg 75 te Kontich, gedurende drie maanden wordt gesloten, zulks “onder verbeurte van een dwangsom van 250 € per dag vertraging”;

Gezien de nota van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 oktober 2008, om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. Hellemans, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat J. Deridder, die verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. De Somere;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973,

OVERWEEGT WAT VOLGT :

1. De burgemeester van de gemeente Kontich sluit op 2 oktober 2008 de drankgelegenheid “Het Volkshuis”, Mechelsesteenweg 75 te Kontich, voor een periode van drie maanden, om reden van nachtlawaai, vechtpartijen, roepen en tieren, en achterlaten van allerlei vuilnis op de openbare weg “welke het gevolg is van de uitbating”.

2. Verwerende partijen betwisten de ontvankelijkheid van de vordering.

Een onderzoek van en een uitspraak over de ontvankelijkheid dringen zich alleen op indien aan de grondvoorwaarden voor een schorsing voldaan mocht zijn, hetgeen zoals hierna zal blijken niet het geval is.

3. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan alleen tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is.

4. Verzoekster zet met betrekking tot de tweede schorsingsvoorwaarde uiteen :

“Dat verzoekster zeer recent werd opgericht en aanzienlijke investeringen doorvoerde door de handelsvloer over te nemen, de handelszaak te renoveren, de geluidsinstallatie aan te passen, personeel aan te werven en de nodige vergunningen aan te vragen edm.

Dat zij geconfronteerd wordt met vaste kosten dewelke zij niet zal kunnen betalen waardoor zij het slachtoffer wordt van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Dat zij daarenboven een blijvend cliënteelverlies riskeert en ook een moreel nadeel ondergaat ten gevolge van reputatieschade”.

5. Verzoekster is een vennootschap die bij akte van 22 augustus 2008 werd opgericht door drie vennootschappen naar Engels recht, van wie er twee vertegenwoordigd werden door Y. Boone. Dezelfde Y. Boone verklaart met een overeenkomst van eveneens 22 augustus 2008 het vruchtgebruik van het handelsfonds van taverne “Volkshuis”, Mechelsesteenweg 75 te Kontich, over te dragen aan de drie voormelde vennootschappen naar Engels recht, met ingang van 1 september 2008.

Dat verzoekster in de korte periode sindsdien “aanzienlijke investeringen doorvoerde” is vooralsnog alleen maar een loutere bewering :

- volgens de voormelde overeenkomst is het gebruik van het handelsfonds niet aan verzoekster als zodanig overgedragen; voor het gebruik van het handelsfonds is overigens slechts “een maandelijkse huurprijs, in huurkoop” verschuldigd; er wordt geen bedrag vermeld, laat staan nog enige betaling door verzoekster bewezen;
- welke renovatiewerken zouden zijn uitgevoerd, wordt niet verduidelijkt; geen enkel bewijs wordt bijgebracht;
- er wordt niet toegelicht welke aanpassingen aan de geluidsinstallatie zijn uitgevoerd en welk bedrag daarmee gemoeid zou zijn geweest; trouwens lijkt uit de overeenkomst met betrekking tot het handelsfonds te moeten worden afgeleid dat de geluidsinstallatie, onderdeel van dat handelsfonds, niet gewijzigd mag worden;
- de “onmiddellijke aangifte”, via internet, van de indiensttreding van twee werknemers en de verwijzing naar het aanvragen van niet nader omschreven “vergunningen”, maken evenmin aannemelijk dat aanzienlijke investeringen werden verricht.

De “vaste kosten” die verzoekster zegt niet te zullen kunnen betalen, worden niet gepreciseerd, noch gestaafd.

Ook wat het beweerde cliënteelverlies betreft, zou enige nadere argumentatie de overtuigingskracht van het nadeel beslist ten goede zijn gekomen : hoe groot is het cliënteel, wat zijn de gevolgen geweest van het eerdere sluitingsbevel van 15 november 2006?

De aangevoerde reputatieschade, ten slotte, lijkt met een aanzienlijke korrel zout te moeten worden opgevat waar verzoekster zelf verklaart -op blz. 2 van het verzoekschrift- dat zij “in samenspraak met de Politie” reeds

“verschillende vaste klanten van de vorige uitbater de deur heeft ontzegd” en dat zij “bij de overname van het handelsfonds op de hoogte was van geluidsproblemen in het verleden”.

6. Samenvattend, verschaft verzoekster niet de vereiste precieze en verifieerbare, kortom geloofwaardige, gegevens die de Raad van State kunnen toelaten het nadeel dat zij beweert ten gevolge van de bestreden beslissing te lijden, als én ernstig én moeilijk te herstellen te aanzien.

De tweede van de cumulatieve schorsingsvoorwaarden is bijgevolg niet vervuld. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing, met oplegging van een dwangsom, te verwerpen.

**OM DIE REDENEN
BESLIST DE RAAD VAN STATE :**

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid onder verbeurte van een dwangsom wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 175 euro, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien oktober 2008, door :

de HH.	J. LUST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

J. LUST.

